

Upravni sud Republike Hrvatske

UDK 347.998.85(497.5)(094.8)
351.94(497.5)(094.8)

NADLEŽNOST DRUGOSTUPANJSKOG UPRAVNOG TIJELA KOD IZMJENE PROPISA O NADLEŽNOSTI

Čl. 671. Zakona o državnim službenicima, NN 92/05, 107/07, 27/08

Kad se tijekom upravnog postupka u službeničkim stvarima izmijeni propis o nadležnosti drugostupanjskog tijela, za postupanje u drugom stupnju stvarno je nadležno ono tijelo koje je nadležno po propisu koji je na snazi u vrijeme rješavanja.

Zaključak sjednice Financijskog i radnopravnog odjela Upravnog suda Republike Hrvatske održane 24. listopada 2011.

I. Tužba se uvažava.

II. Tuženi Odbor za državnu službu dužan je u roku od 30 dana donijeti rješenje povodom prijedloga tužitelja za proglašenje ništavim rješenja Ministarstva ... od 22. srpnja 2004.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu zbog šutnje uprave ... Navodi da je u zahtjevu obrazložio stvarnu nadležnost Odbora za državnu službu ...

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj 6. studenoga 2008. podnio zahtjev za proglašenje ništavim rješenja Ministarstva ... broj ... od 22. srpnja 2004. Navodi da je, budući da je navedeno rješenje doneseno 2004., a tuženo tijelo ustrojeno odredbama Zakona o državnim službenicima (ZDS) s 1. siječnja 2006., tužiteljev prijedlog ustupilo 17. studenoga 2008. Odjelu upravne inspekcije tada Središnjeg državnog ureda za upravu, kao tijelu koje je zakonom ovlašteno obavljati nadzor nad radom

tijela koje je donijelo rješenje, sve u skladu s odredbom čl. 268/3. u svezi s odredbom čl. 66/4. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP).

Tuženo tijelo citira relevantne zakonske odredbe te ističe da je tužitelj svoj prijedlog mogao podnijeti i tijelu koje je donijelo prvostupanjsko rješenje i čija je nadležnost za odlučivanje o tome neupitna ...

Tužba je osnovana.

Iz spisa i dokaza priloženih uz tužbu proizlazi da je tužitelj 4. studenoga 2008. podnio tuženom tijelu prijedlog za proglašenje ništavim rješenja Ministarstva ... broj ... od 22. srpnja 2004., a nakon što nije dobio odgovor povodom svog prijedloga u smislu čl. 26. Zakona o upravnim sporovima (ZUS), podnio je požurnicu tuženom tijelu 4. veljače 2009. i 25. veljače 2009. Iz spisa također proizlazi da je tuženo tijelo tužiteljev prijedlog zaprimilo 6. studenoga 2008. te ga je 17. studenoga 2008. poslalo Odjelu upravne inspekcije tada Središnjeg državnog ureda za upravu, o čemu je obavijestilo tužitelja.

Odredbom čl. 268/1. ZUP (NN 53/91, 103/96) propisano je da se rješenje može u svako doba proglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke ili državnog odvjetnika, dok je odredbom čl. 268/3. propisano da rješenje proglašava ništavim tijelo koje ga je donijelo ili drugostupanjsko tijelo, a ako drugostupanjskog tijela nema – tijelo koje je zakonom ovlašteno obavljati nadzor nad radom tijela koje je donijelo rješenje.

Stupanjem na snagu ZDS (NN 92/05, 107/07, 27/08) 1. siječnja 2006. Odbor za državnu službu ustrojen je kao drugostupanjsko tijelo nadležno za odlučivanje o žalbama državnih službenika izjavljenih protiv rješenja kojima se odlučuje o njihovim pravima i obvezama.

Naime, u skladu s odredbama čl. 63/1. ZDS, o rasporedu na radno mjesto te o drugim pravima i obvezama službenika kao i o prestanku državne službe odlučuje rješenjem čelnik tijela ili osoba koju on za to pisano ovlasti, dok se u skladu s odredbom čl. 64. protiv rješenja iz čl. 63/1. može podnijeti žalba Odboru za državnu službu. Člankom 67/1. propisano je da Odbor za državnu službu odlučuje o žalbama protiv rješenja o prijmu u državnu službu i rješenja kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika.

U skladu s citiranim odredbama sud je ocijenio osnovanim stav tužitelja da je tuženo tijelo kao drugostupanjsko tijelo nadležno za odlučivanje o njegovu prijedlogu za proglašenje rješenja o premještanju ništavim.

Us-14579/2009-6 od 27. listopada 2011.¹

¹ S obzirom na to da Upravni sud do tada nije bio riješio njegovu tužbu, tužitelj je 21. rujna 2011. podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, a Vrhovni sud

OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA POREZA NA PROMET KOD KUPNJE PRVE NEKRETNINE ZA STAMBENE POTREBE

Čl. 11. t. 9. i 10. Zakona o porezu na promet nekretnina, NN 69/97, 26/00, 153/02²

Kupac stana, koji stan koristi i u druge svrhe osim stambenih, dužan je platiti porez na promet kod kupnje prve nekretnine za stambene potrebe.

Uvidom u spis predmeta dostavljen ovom sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj podnio prijavu poreza na promet nekretnina 15. rujna 2005. za stan koji je stekao u vlasništvo temeljem kupoprodajnog ugovora zaključenog dana 17. kolovoza 2005. Tim ugovorom tužitelj je kupio stan u Splitu u Ulici kralja Zvonimira ... površine 40 m². Uz poreznu prijavu tužitelj je priložio i zahtjev za utvrđivanje prava na oslobođenje od plaćanja poreza na promet nekretnina temeljem čl. 11. t. 9. Zakona o porezu na promet nekretnina. Tom odredbom propisano je da porez na promet nekretnina ne plaćaju građani koji kupuju prvu nekretninu (stan ili kuću) kojom rješava-

je 29. prosinca donio rješenje br. Uzp 174/11-5 kojim mu određuje primjerenu naknadu u iznosu od 2.500,00 kuna. U obrazloženju Vrhovni sud navodi:

»... u konkretnom slučaju, pravno relevantno razdoblje za ocjenu o osnovanosti zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku je razdoblje od dana kada je nastao 'spor' u smislu čl. 6/1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda odnosno od 6. studenoga 2008. kada je predlagatelj podnio prijedlog za proglašenje ništavim rješenja Ministarstva ... od 22. srpnja 2004., zaključno sa 20. prosinca 2011. s obzirom na to da do dana donošenja ovog rješenja odluka Upravnog suda nije dostavljena tužitelju. Stoga, pravno relevantno razdoblje, u konkretnom slučaju, iznosi ukupno 3 (tri) godine, 1 (jedan) mjesec i 14 (četnaest) dana. Vrhovni sud ocjenjuje da se trajanje konkretnog sudskog postupka u navedenom pravno relevantnom razdoblju može smatrati povredom prava na suđenje u razumnom roku zajamčenog odredbom čl. 29/1. Ustava, posebno imajući na umu činjenicu da od dana tužbe zbog šutnje administracije u upravnom postupku još nije donesena odluka. Imajući na umu ukupno trajanje postupka, ovaj sud ocjenjuje osnovanim zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.«

² Člankom 11. točkom 10. Zakona o porezu na promet nekretnina bilo je propisano da je građanin koji je oslobođen plaćanja poreza na promet prve nekretnine (stana ili kuće), čijom kupnjom je riješio vlastito stambeno pitanje, dužan platiti navedeni porez ako se stan ili kuća otuđi u roku od pet godina od dana nabave nekretnine, odnosno ako Porezna uprava naknadno utvrdi da nisu bili ispunjeni uvjeti za porezno oslobođenje, dok je tek u čl. 11a/6. t. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na promet nekretnina, NN 22/11, jasno propisano da je građanin, koji je oslobođen plaćanja poreza na promet nekretnine čijom kupnjom je riješio vlastito stambeno pitanje, dužan platiti navedeni porez ako u roku od tri godine od dana stjecanja »iznajmi nekretninu u cijelosti ili djelomično«.

ju vlastito stambeno pitanje, uz uvjet da imaju hrvatsko državljanstvo, da prijavljuju prebivalište u mjestu i na adresi gdje se nekretnina koju kupuju nalazi, da veličina nekretnine ovisno o broju članova uže obitelji ne prelazi propisanu površinu iz t. 9.3. toga članka. Točkom 10. čl. 11. citiranog Zakona određeno je da se porez iz t. 9. plaća ako se stan ili kuća otuđi u roku od 5 godina od dana nabave nekretnine, odnosno ako Porezna uprava naknadno utvrdi da nisu bili ispunjeni uvjeti za porezno oslobođenje.

Pri utvrđivanju činjenica važnih za rješavanje zahtjeva o utvrđivanju prava na oslobođenje od plaćanja poreza na promet nekretnina Porezna je uprava tražila da tužitelj dopuni zahtjev, što je tužitelj i učinio, pa je 28. rujna 2008. dostavio određene isprave prvostupanjskom tijelu i izjavu da je rečeni stan u Splitu, u Ulici kralja Zvonimira ... kupljen prvenstveno u svrhu školovanja djece u Splitu gdje tužitelj ima dvije kćerke srednjoškolskog uzrasta, te se upravo predmetni stan iznajmljuje. U prilog navedenog tužitelj je dostavio rješenje Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za gospodarstvo od 30. prosinca 2005., kojim se odobrava pružanje usluga građana u domaćinstvu ..., supruzi tužitelja, i to iznajmljivanje smještajnog objekta jednog apartmana tipa studio ½ za ukupno četiri osobe, treća kategorija koja se označava sa tri zvjezdice.

Slijedom tako prikupljenih dokaza porezno je tijelo utvrdilo da tužitelj ne ispunjava pretpostavke propisane u čl. 11. t. 9. Zakona da bi se mogao koristiti povlasticom i biti oslobođen od plaćanja poreza na promet nekretnina, budući da se stanom ne koristi isključivo u svrhe stanovanja tužitelja i članova njegove obitelji, već se koristi za iznajmljivanje. Tako utvrđeno činjenično stanje tužitelj ne osporava ni u žalbi, a ni u tužbi, odnosno tužitelj priznaje da se stan koristi za iznajmljivanje u jednom dijelu godine, ali smatra da to nije osnova za uskraćivanje porezne povlastice.

Tuženo tijelo u osporenom rješenju pravilno zaključuje da je iz zakonskih odredba vidljivo da se predmetna povlastica odobrava građanima koji kupnjom stambenog prostora prvi put rješavaju vlastito stambeno pitanje pa da nije moguće odobriti mogućnost korištenja tog poreznog oslobođenja građanima koji kupuju prostor kojim će se koristiti u druge svrhe osim stambenih. Kako se predmetni stan samo djelomično koristi za stambene svrhe, i to za potrebe djece tužitelja koja su na školovanju, dok se u ljetnom dijelu godine za vrijeme trajanja turističke sezone koristi za iznajmljivanje turistima, tuženo tijelo pravilno je zaključilo da tužitelj nije ispunio zakonom predviđene pretpostavke da bi ga se oslobodilo plaćanja poreza na promet nekretnina.

Razmatrajući obrazloženje osporenog rješenja kao i primijenjeno postupno pravo, Sud je ocijenio da je rješenje doneseno sukladno mjerodav-

nim odredbama postupovnog prava te uz pravilnu primjenu materijalnog prava, a ujedno je obrazložio svoja stajališta koja nisu posljedica proizvoljnog tumačenja ni protivna praksi suda, pa ovaj sud ocjenjuje da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Us-7921/2009-5 od 20. listopada 2011.

*Priradio Damir Juras**

* Mr. sc. Damir Juras, policijski savjetnik, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Split (police advisor, Ministry of Internal Affairs of the Republic of Croatia, Split, e-mail: djuras@mup.hr)